

4 Μαρτίου 2014

Αρχιμανδρίτης Γερβάσιος Ραπτόπουλος : Αυτός είναι ο «Άγιος των φυλακισμένων»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο:theartofcrime.gr

«Κύριε, μάθε μας να αγαπήσουμε αυτούς που δεν αγαπήθηκαν.
Κάνε μας να υποφέρουμε με τον πόνο των άλλων.

Μην επιτρέψεις πια να ευτυχούμε μόνοι μας...

Δώσε μας την αγωνία της παγκόσμιας δυστυχίας και φύλαξέ μας από τη λησμονιά των άλλων». Αρχιμανδρίτης Γερβάσιος Ραπτόπουλος Ιεροκήρυκας εδώ και 36 χρόνια. Έχει επισκεφθεί φυλακές σε 90 χώρες. Έχει αποφυλακίσει 15.500 άπορους κρατούμενους, δίνοντας 4,4 εκατομμύρια ευρώ. Χρήματα που προήλθαν από προσφορές ανθρώπων που γνωρίζουν το έργο του...

<http://www.youtube.com/watch?v=aAfdtNTD10g>

Τον Οκτώβριο του 2012 προτάθηκε για το Νόμπελ Ειρήνης από τη Νορβηγική Ακαδημία. Δίκαια τον αποκαλούν «Άγγελο των φυλακισμένων».

Όταν ακούς τον πατέρα Γερβάσιο, δεν καταλαβαίνεις την ηλικία του. Είναι 83 ετών. Γεννήθηκε στον Αιμιλιανό Γρεβενών το 1931. Και όμως, όταν μιλάει για τους φυλακισμένους, για τους ανθρώπους που βοηθά να αποκτήσουν και πάλι την ελευθερία τους και να ακολουθήσουν το δρόμο του Θεού, νομίζεις ότι ξανανοιώνει.

Η χάρη του Θεού είναι αυτή που του δίνει τη δύναμη να ταξιδεύει από τη μια άκρη του κόσμου στην άλλη. Στο dogma.gr : «Έχω τέτοια όρεξη, τέτοια αγάπη, είστε τώρα να φύγω για την Ιρλανδία, να φύγω για... μου πείτε για φυλακή έγινα πουλί και

πέταξα».

Το έργο του ξεκίνησε στις 5 Μαρτίου του 1978, όταν υπηρετούσε στην Ιερά Μητρόπολη Σερρών και Νιγρίτης. Την Κυριακή των Αποκριών. Είναι η Κυριακή που διαβάζεται στη Θεία Λειτουργία η Ευαγγελική περικοπή της κρίσεως : «εν φυλακή ήμην, και ήλθετε προς με». Αυτή η φράση τον ενέπνευσε να ασχοληθεί με τους ανθρώπους, που για μικροαπάτες, κυρίως, βρίσκονται στη φυλακή και δεν έχουν τη δυνατότητα να εξαγοράσουν την ποινή τους.

Η ημέρα αυτή καθιερώθηκε ανεπίσημα, τότε, ως «Ημέρα του Φυλακισμένου» και αργότερα ως «Διακονία Αποφυλακίσεως Απόρων Κρατουμένων».

Το όνομά του είναι γνωστό σε όλο τον κόσμο. Η ζωή του είναι ένα συνεχές ταξίδι. Από τη μία φυλακή στην άλλη. Όσο μακριά και αν είναι, εάν κάποιος άνθρωπος χρειαστεί τη βοήθειά του, θα πάει να τον βρει. Χωρίς να κοιτάξει χρώμα, φυλή ή θρησκεία.

Μπορεί να μην ξέρει τη γλώσσα τους μας είπε, ξέρει όμως να ακούει τη φωνή τους. Όπου και αν βρέθηκε, τον δέχθηκαν με σεβασμό και αγάπη. Κάποιοι τον κοιτούσαν με περιέργεια. Δεν είχαν ξαναδεί από κοντά χριστιανό ορθόδοξο κληρικό.

Όταν μάλιστα, σε μια φυλακή Μαορί, εξεπλάγην, όταν το

ενείς
ντας

τη μύτη τους στη δική του.

Έχει μάθει να σέβεται τους ανθρώπους, τις παραδόσεις τους, να ακούει τα προβλήματά τους, και όπως μπορεί να βοηθάει και να μεταφέρει το μήνυμα αγάπης του Ιησού.

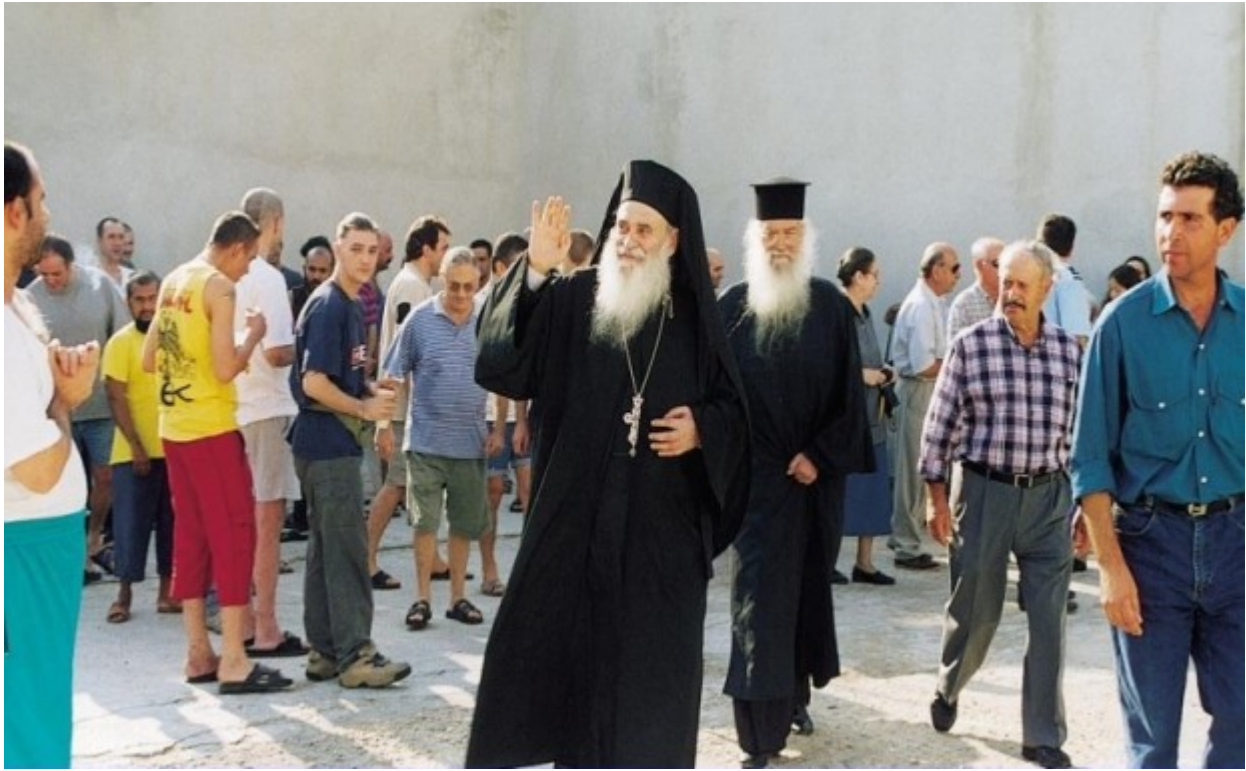
Σε αυτούς που αναρωτιούνται, γιατί δίνει τόσα χρήματα σε αυτούς που έχουν φυλακισθεί και όχι σε ανθρώπους που τα έχουν ανάγκη και δεν έχουν υποπέσει σε

κάποιο αδίκημα, απαντά ότι το έργο του είναι ιεραποστολικό. Δουλειά του είναι να είναι κοντά στους αμαρτωλούς, για να τους φέρει στον ίσιο δρόμο.

Όπως ο γιατρός, θα ασχοληθεί με τον ασθενή που είναι πιο βαριά άρρωστος, έτσι και αυτός ασχολείται με τους αμαρτωλούς που έχουν τη διάθεση να μετανοήσουν ειλικρινά.

Κείμενο: Παπαβλάχου Μαρία

Πηγή: dogma.gr